

ІВАН АНДРУСЯК

МОРСЬКОСВИНЬСЬКИЙ
ДЕТЕКТИВ

Ілюстрації Анни Майти

Харків

 Vivat
ВИДАВНИЦТВО

2020

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

УДК 821.161.2
А66

Серія «Мрійники»

Художник Анна Майта

Андрусяк І.
А66 Морськосвинський детектив / Іван Андрусяк ; худ. А. Майта. —
Х. : Віват, 2020. — 96 с. : кольор. іл. — (Серія «Мрійники», ISBN 978-
617-690-137-2).
ISBN 978-966-982-150-8

Коли стаються таємничі злочини, усі тварини з довколишніх будинків, ба навіть ті, що живуть на вулиці, неодмінно звертаються до морського свина — детектива Жерара. Однак він знаний ласун, тож береться за справи тільки за умови смачненького гонорару.

Разом із Жераром ти дізнаєшся, хто поцупив котячий сніданок, тікатимеш від голодних хижаків, з'ясуєш геть усе про невідоме страшидло, яке лякає добрих тварин, досліджуватимеш темні закапелки й боротимешся зі страхами, а найголовніше — навчишся миттю ловити зловмисників, застосовуючи дедукцію й логіку.

УДК 821.161.2

ISBN 978-617-690-137-2 (серія)
ISBN 978-966-982-150-8

© Андрусяк І. М., текст, 2019
© Майта А. В., ілюстрації, 2019
© ТОВ «Видавництво «Віват»», 2020

ЗМІСТ

КОТЯЧА СПРАВА

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ , у якому з'являються два бички	6
РОЗДІЛ ДРУГИЙ , у якому два бички зникають	9
РОЗДІЛ ТРЕТІЙ , у якому ми знайомимося зі славетним морськосвинським детективом Жераром	12
РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ , у якому перевіряються алібі	14
РОЗДІЛ П'ЯТИЙ , у якому оглядається місце злочину й досліджується речовий доказ	18
РОЗДІЛ ШОСТИЙ , у якому розпочинається слідчий експеримент.....	20
РОЗДІЛ СЬОМИЙ , у якому славетний детектив Жерар блискуче розкриває злочин.....	23
РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ , у якому розкривається гірка правда про нелегке життя славетного детектива	26

СПРАВА КОРОЛЯ-ПАВУКА

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ , у якому стається незбагненна пригода із псом Геркулесом	30
РОЗДІЛ ДРУГИЙ , у якому стається незбагненна пригода із Васею-чи-Валерою	33
РОЗДІЛ ТРЕТІЙ , у якому славетний детектив Жерар отримує виклик.....	37
РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ , у якому триває допит потерпілого	44
РОЗДІЛ П'ЯТИЙ , у якому кількість потерпілих зростає	47
РОЗДІЛ ШОСТИЙ , у якому триває допит свідків	51
РОЗДІЛ СЬОМИЙ , у якому славетний детектив Жерар блискуче розкриває злочин.....	55
РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ , у якому розкривається гірка правда про нелегке життя славетного детектива	61

ТЕМНА СПРАВА

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ , у якому з'являється бібліотечна киця Аліса.....	64
РОЗДІЛ ДРУГИЙ , у якому бібліотечна киця плаче	67
РОЗДІЛ ТРЕТІЙ , у якому славетний детектив Жерар досліджує місце злочину	70
РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ , який веде темним підземним лабіринтом	76
РОЗДІЛ П'ЯТИЙ , у якому в темних закапелках водяться темні істоти.....	78
РОЗДІЛ ШОСТИЙ , у якому Жерар потрапляє в темну кам'яну пастку	84
РОЗДІЛ СЬОМИЙ , у якому славетний детектив Жерар блискуче розкриває злочин.....	88
РОЗДІЛ ВОСЬМИЙ , у якому розкривається гірка правда про нелегке життя славетного детектива	94

КОТЯЧА СПРАВА

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ, у якому з'являються два бички

Тимко й Степан — коти хоч куди.

Хоч сюди коти, хоч туди коти — а покотяться. Ще б пак: обидва кругленькі, пухнасті й розбишакуваті.

А понад усе у світі люблять... бичків!

Ні, звісно, не тих бичків, які з рогами, мукають і чемно пасуться в лузі. Такого бичка жоден кіт з'їсти не подужає. Коти шаліють від

бичків бердянських — смачних, жирних, соковитих, які плавають собі зграйками в Азовському морі, аж доки втраплять у сіті рибалок. І котрі втрапили — тим уже пряма дорога до котячої миски.

Ото й наша історія починається з отаких двох бичків, яких тато виніс котам, щоб поснідали, просто надвір. День заповідався сонячний, теплий — то чого сидіти у квартирі? Значно краще поласувати улюбленою стравою з тарілки під вікном, удиhaючи разом із духом риб'ячого жиру ще й пахощі розквітлої абрикоси!

Тож Тимко й Степан із усіх ніг, тобто з усіх лап, кинулися до ласощів, іще на ходу прицінюючись, котрий із двох бичків більший, щоб першим ухопити саме його. І хоч рибинки насправді були однаковісінькі, кожному з котів одразу здалося, що другові дісталася смачніша...

Далі мала бути звична сцена: пошипівши трохи один на одного й тричі своїми бичками обмінявшись, Тимко зі Степаном ум'яли б їх за обидві щоки й подалися кожен у своїх важливих котячих справах. Але сталося не так, як гадалося, — тому що з-за рогу раптом вистрибнув пес Геркулес!

Узагалі Геркулес незлий і жодного kota на своєму віку ще не з'їв. Але така вже його собача вдача, що він просто не пробіжить повз, коли два нахабні котиська мають повну миску смакотиська. Ні, цього неподобства пес не стерпить, бо змалку засвоїв, що смакотиськом треба ділитися — і з ним, Геркулесом, найперше.

Тож він різко зупинивсь і грайливо загарчав. Цього було досить, щоб Тимко й Степан, забувши про ласощі, умить опинилися на абрикосі.

— От с-с-собака! — віддихавшись, обурено зашипів Степан.

Але Тимко його не підтримав:

— То вс-с-се ти винен! Мого бичка захотів, мінятися надумав... С-с-смокчи тепер лапу!

— А що я? Що я? Ти перший с-с-сказав мінятися! — не погодився Степан.

Вони ще довго сварилися б, але тут відчинилося вікно й визирнула дівчинка Стефа. Побачила котів на абрикосі, розпливлася в усмішці й покликала:

— Киць-киць!

У перекладі з людської мови на котячу це означало: «Ходіть-но сюди, я вас гладитиму». І Степан охоче пристав на пропозицію — бо гладитися він любив навіть дужче, ніж сперечатися з Тимком.

— Пхе! С-с-стефин мазунчик, — зашипів йому вслід приятель і презирливо махнув хвостом. А тоді граційно сплигнув з абрикоси і з незалежним виглядом почимчикував котячою стежкою хтозна-куди.

А про бичків обидва й забули...

РОЗДІЛ ДРУГИЙ, у якому два бички зникають

Утім, не минуло й п'яти хвилин, як наші котиська зустрілися знову! Тимко щодуху вистрибнув із-за рогу, а Степан так само прудко — із дверей під'їзду. Обидва ледве встигли пригальмувати перед своєю мискою, мало не врізавшись один в одного.

Саме до миски й прикипіли погляди вусатих розбишак.

Вона була порожня.

Бички зникли.

Котиська так і залякли, витріщившись на посудину.

— Але ж... — нарешті першим отямився Степан, — собаки нібито бичків не їдять...

— А до чого тут собаки? — підозріло зиркнув на нього Тимко.

— Таж нас від миски Геркулес відігнав, — усе ще розгублено промимрив Степан.

— Ти мені зуби не заговорюй! — пішов в атаку Тимко. — Геркулес, перловка, пшонка... Доки я був важливими котячими справами зайнятий, дехто вдавав, ніби, як малявка, йде до Стефи ластитись, а сам тихцем сюди прокрався й мого бичка зжер! Та я тебе за це!..

— С-с-стривай! — різко ставши в бойову позу, зашипів Степан. — Виходить, доки я, як чемний хатній кіт, люб'язно дозволяв господині себе гладити, дехто крадькома ум'яв мій сніданок на додачу до свого! А тепер іще й наговорює на мене! Та я тебе за це!..

І знову почався розбишацький котячий танець під акомпанемент шипіння й вищання.

Розрядив ситуацію той-таки пес Геркулес, котрий вчасно пробігав повз суперників і ще раз артистично гавкнув. Радше навіть дзявкнув. Умить котиська знову опинилися на абрикосі.

— Та не їв я твого бичка, — видихнув нарешті Тимко. — Я і свого не їв. Голодний, як стадо бегемотів...

— А я голодний, як стадо бабуїнів, — зітхнув Степан. — Свою рибиночку тільки понюхати й устиг, коли той собацюра з'явився. А твоєї навіть не нюхав.

— Я тобі не вірю! — огризнувся Тимко.

— А я тобі! — не здавався Степан.

— І що робитимемо?

— Розслідуємо, хто ум'яв наш сніданок. Я цю справу так не залишу! За свого бичка я його самого умну!

— А я тим паче!

